

BOLIWIA



1. Informacje podstawowe

- nazwa oficjalna: **Wielonarodowe Państwo Boliwii [Estado Plurinacional de Bolivia]**,
- stolica: Sucre (stolica konstytucyjna, 300 tys. mieszkańców), La Paz (siedziba rządu),
- największe miasta: La Paz (2,3 mln w strefie metropolitarnej), Santa Cruz de la Sierra (1,4 mln), El Alto (850 tys.), La Paz (760 tys.), Cochabamba (630 tys.),
- powierzchnia: 1,098,581 km² - 28-ty największy kraj świata,
- ludność: 10,5 mln,
- PKB (PPP): 59,1 mld USD (2017 r.),
- PKB (PPP) per capita: 5.500 USD (2017 r.),
- wzrost gospodarczy: 3,29 % (2017),
- eksport: 12,5 mld USD (2017),
- główne towary w eksporcie: gaz ziemny, soja, ropa naftowa, cynk,
- główni partnerzy handlowi w eksporcie : Brazylia (40%), USA (18%), Argentyna (13%), Peru (9%),
- import: 8,2 mld USD (2017),
- główne towary w imporcie : produkty ropopochodne, tworzywa sztuczne, papier, samoloty, samochody, gotowe produkty spożywcze, insektycydy,
- główni partnerzy w imporcie : Chile (21%), Brazylia (20%), Argentyna (12%), USA (10%), Peru (7%),

2. Stan traktatowy

Między Polską a Boliwią nie istnieją aktualnie żadne umowy z dziedziny współpracy gospodarczej, które posiadałyby moc prawną. Boliwia wycofała się również z rozpoczętych w 2007 r. negocjacji Umowy Stowarzyszeniowej (handlowej) pomiędzy UE a Wspólnotą Andyjską, obowiązującej w stosunkach z Kolumbią i Peru od 2013 r. , a później także z Ekwadorem.

3. Polsko – boliwijska wymiana handlowa

Pod względem wartości obrotów handlowych Polski z regionem Ameryki Łacińskiej Boliwia plasuje się dopiero na 21-szej pozycji, niemniej jednak należy mieć na uwadze, iż niektóre wyższe miejsca zajęte są przez państwa tzw. „taniej bandery” – m.in. Bahamy, Panamę, Barbados, czy Antigue i

Barbude – z którymi wielomilionowa wymiana handlowa wynika z obrotu jednostkami pływającymi (remonty w polskich stocznicach) i jest bardzo niestabilna.

Wartość polsko-boliwijskich obrotów handlowych (w mln USD)

	2015	2016	2017	2018	Dynamika 2018/2017
Obroty	17,8	16,2	29,8	17,5	58,9 %
Eksport	4,4	3,6	9,7	7,6	78,7 %
Import	13,3	12,6	20,0	9,9	49,4 %
Saldo	-8,9	-9,0	-10,3	- 2,3	

O okresie I-IX 2019 r. polsko-boliwijskie obroty handlowe wyniosły 8,4 mln USD (spadek o 13,3% w porównaniu z analogicznym okresem ubr.), w tym polski eksport 5,7 mln USD (spadek o 6,8 %), a import 2,7 mln USD (spadek o 24,6 %).

Eksport: lampy halogenowe, maszyny do przerobu tytoniu , żarówki, komponenty mechaniczne, sprzęt AGD (chłodziarki, pralki, kuchenki gazowe), przewody elektryczne, pojazdy samochodowe do transportu towarowego, silniki samochodowe,

Import: makuchy sojowe (stosowane w paszach dla zwierząt), tlenki antymonu, kwasy borowe, cytryny , drewno, orzechy i mieszanki orzechów, migdały, kawa,

4. Perspektywy rozwoju współpracy.

Wysokie ceny surowców eksportowanych przez Boliwię na rynku światowym (ropa naftowa, gaz ziemny, cyna, cynk, srebro, złoto, lit) utrzymujące się w ostatnich latach wpłynęły korzystnie na sytuację gospodarczą kraju. Nie zmienia to faktu, że Boliwia pozostaje jednym z najbiedniejszych krajów Ameryki Łacińskiej i nieustannie boryka się z problemami społecznymi takimi jak bezrobocie, przemyt, korupcja i ubóstwo, które obejmuje 86 % wiejskiej ludności. Z przeprowadzonej analizy rynku wynika, że firmy boliwijskie byłyby zainteresowane zakupami maszyn rolniczych i ciągników, sprzętu lotniczego, chemikaliów, wyrobów stalowych, urządzeń do przetwórstwa rolno-spożywczego i obróbki drewna, artykułów spożywczych, farmaceutyków i środków opatrunkowych. Nie mniej jednak brak skutecznej działalności promocyjnej polskich firm na rynku boliwijskim utrudnia ocenę ich szans.

5. Umowa stowarzyszeniowa UE – Wspólnota Andyjska

W czerwcu 2007 r. rozpoczęły się negocjacje Umowy Stowarzyszeniowej między Unią Europejską i krajami Wspólnoty Andyjskiej (Boliwia, Ekwador, Kolumbia i Peru), obejmującej trzy zasadnicze obszary: dialog polityczny, współpracę oraz handel. Po trzech rundach negocjacji ww. umowy, w czerwcu 2008 r., nastąpiło zawieszenie rokowań z powodu braku porozumienia między krajami Wspólnoty Andyjskiej w sprawie celów i treści części handlowej umowy. W konsekwencji postanowiono wyłączyć kwestie handlowe z ogólnej umowy i w styczniu 2009 r. Rada UE upoważniła Komisję Europejską do oddzielnego negocjowania Wielostronnej Umowy Handlowej (MTA) z chętnymi krajami Wspólnoty Andyjskiej oraz aktualizacji Umowy o dialogu politycznym i współpracy (*Political Dialogue and Cooperation Agreement*) podpisanej w 2003 r. ze wszystkimi krajami regionu.

Negocjacje Wielostronnej Umowy Handlowej (MTA), Komisja Europejska rozpoczęła w styczniu 2009r. z Kolumbią, Peru i Ekwadorem, jednak w lipcu 2009r. Ekwador zawiesił rozmowy ws.porozumienia. Dalsze negocjacje KE kontynuowała zatem z Kolumbią i Peru. Wielostronna Umowa Handlowa (MTA) UE z Kolumbią i Peru została podpisana w czerwcu 2012 r. Postanowienia tej umowy weszły w życie na zasadzie tymczasowej (do czasu

pełnej ratyfikacji po obu stronach) od 1 marca 2013 r. w stosunku do Peru oraz od 1 sierpnia 2013 r. w przypadku Kolumbii W 2014 r. na wniosek Ekwadoru wznowiono negocjacje, których celem było przystąpienie tego kraju do zawartej już Wielostronnej Umowy Handlowej (MTA). W dniu 17 lipca 2014 r strony ogłosiły zakończenie negocjacji, jednak do chwili obecnej nie doszło jeszcze do parafowania tekstu protokołu przystąpienia Ekwadoru do Wielostronnej Umowy Handlowej (MTA).

Boliwia jest obecnie beneficjentem preferencji handlowych przyznawanych przez UE w ramach systemu GSP Plus (systemu Ogólnych Preferencji Celnych UE).